

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

49790

Patent dodatkowy
do patentu

Zgłoszono: 13.III.1964 (P 104 010)

Pierwszeństwo

Opublikowano: 31.VIII.1965

Kl. 21 b, 23/02

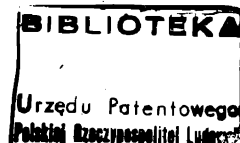
MKP H 01 m

UKD

39/60.

Współtwórcy wynalazku: mgr Ernesta Falkowska, inż. Alojzy Wajs, Tadeusz Zalewski

Właściciel patentu: Laboratorium Przemysłu Tkanin Technicznych, Łódź (Polska)

Sposób wytwarzania osłony wielorurkowej do umieszczania w niej dodatnich elektrod ołowiowych kwasowych akumulatorów pancernych

1 Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania osłony wielorurkowej do umieszczania w niej dodatnich elektrod ołowiowych kwasowych akumulatorów pancernych.

Znane są osłony rurkowe do umieszczania w nich dodatnich elektrod akumulatorów ołowiowych, wytwarzane bądź z włókna szklanego, bądź też z porowatego polichlororku winylu. Do tego rodzaju osłon rurkowych wysypuje się dwutlenek ołowiu i ubija się go przez wstrząsanie, tak, aby dokładnie było wypełnione wnętrze osłony.

Podczas pracy akumulatora następuje speężnienie masy elektrod dodatnich, przy czym speężniała masa naciska na ścianki osłon. Przy dużej porowatości osłon masa zostaje z nich wyparta, natomiast przy należytej dobranej porowatości, osłony te na skutek braku elastyczności i odporności na rozciąganie ulegają bądź pękaniu, bądź też zaczopowaniu por, co uniemożliwia w ogóle należyte funkcjonowanie akumulatora ołowiowego.

Znane są również osłony wielorurkowe, wytwarzane z włókien otrzymywanych przez kopolimeryzację chloroku winylu z akrylonitrylem, tak zwanego dynelu.

Podczas ogrzewania osłon dynelowych z umieszczonymi w rurkach rdzeniami do temperatury leżącej nieco poniżej temperatury mięknięcia tworzywa, następuje kurczenie się włókna, które po oziębieniu uzyskuje należyłą elastyczność oraz

2 sprężystość, lecz traci przy tym na wytrzymałości na rozciąganie.

Przewodnią myślą wynalazku jest wytwarzanie osłon wielorurkowych z tkaniny wyrabianej z łatwo dostępnego i taniego włókna poliakrylonitrylowego, któremu nadaje się należyte właściwości przez specjalną obróbkę.

5 Sposób według wynalazku polega na tym, że tkaninę dwuwarstwową o okresowym przeplataniu się 10 warstw w liniach podłużnych, wytworzoną z włókna poliakrylonitrylowego napawa się lateksem polichlorowinyłowym, wysusza, do wnętrza rurek wprowadza rdzenie, nadając im kształt okrągły, po czym ogrzewa do temperatury 160—180°C, a po 15 ochłodzeniu wyjmuje rdzenie z gotowej już osłony.

Tkaninę z włókien poliakrylonitrylowych napawa się lateksem polichlorowinyłowym, wziętym 15 w takiej ilości, aby nie następowało zaklejenie por tkaniny poliakrylonitrylowej, co wynosi 40—20 60% wagowych polichlororku winylu w stosunku do wagi poliakrylonitrylu.

Okres ogrzewania wyrabianych osłon w temperaturze 160—180°C wynosi 10—20 minut.

Również otrzymuje się osłony wielorurkowe, 25 odpowiadające stawianym im wymaganiom, z tkaniny dwuwarstwowej wyrabianej z włókna poliakrylonitrylowego napawanego roztworem polistyrenu w rozpuszczalniku organicznym. Po odparowaniu 30 rozpuszczalnika osłonę ogrzewa się w temperaturze 110—130°C w ciągu 5—15 minut.

Można również wytwarzać tkaninę z włókna poliestrowego, a napawać ją lateksem polichlorowinyłowym lub też roztworem polistyrenu, wytwarzając osłony jednym ze sposobów opisanych wyżej.

Akumulatory zawierające osłony wielorurkowe, wytwarzane sposobem według wynalazku, odpowiadają całkowicie stawianym im warunkom technicznym są trwałe w użyciu w trudnych warunkach pracy i są odporne na wstrząsy, a wyrób tych osłon jest tani.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wytwarzania osłony wielorurkowej do umieszczania w niej dodatknych elektrod ołowiowych kwasowych akumulatorów pancernych, przez wyrób tkaniny dwuwarstwowej o okresowym przeplataniu się w liniach podłużnych, z włókien syntetycznych, umieszczenie w wytworzonych rurkach tkaniny rdzeni i ogrzanie do temperatury mięknięcia włókna, **znamienny tym**, że tkaninę dwuwarstwową wyrabianą z włókien poliakrylonitrylowych napawa się lateksem polichlorowinyłowym, suszy, umieszcza

w rurkach rdzenie, ogrzewa się do temperatury 160—180°C, a po ostygnięciu wyjmuje się rdzenie.

2. Sposób według zastrz. 1, **znamienny tym**, że tkaninę dwuwarstwową z włókien poliakrylonitrylowych napawa się lateksem polichlorowinyłowym wziętym w ilości 40—60% wagowych polichloroku winylu w stosunku do wagi poliakrylonitrylu użytego do wyrobu tkaniny dwuwarstwowej.
3. Sposób według zastrz. 1 i 2, **znamienny tym**, że po napojeniu tkaniny dwuwarstwowej lateksem polichloroku winylowego i wysuszeniu ogrzewa się ją w temperaturze 160—180°C w ciągu 10—20 minut.
4. Odmiana sposobu według zastrz. 1, **znamienna tym**, że do wytwarzania osłony stosuje się włókna poliestrowe zamiast poliakrylonitrylowych.
5. Odmiana sposobu według zastrz. 1—4, **znamienna tym**, że tkaninę dwuwarstwową z włókna poliakrylonitrylowego lub poliestrowego napawa się roztworem polistyrenu w rozpuszczalniku organicznym, a po jego odparowaniu tkaninę ogrzewa się do temperatury 110—130°C w ciągu 5—15 minut.